

Historia 1 J

1. Europa Zachodnia w XIV – XV wieku.

Wojna stuletnia to konflikt angielsko – francuski w latach 1337 – 1453. We Francji po wygaśnięciu głównej linii Kapetyngów władzę przejął Filip VI Walezjusz. Król Anglii Edward III (po matce, księżniczce francuskiej), rościł sobie prawo do tronu Francji (miał tam lenna). Anglicy podsycali nienawiść mieszkańców Flandrii (kraj na Morzem Północnym) wobec władzy francuskiej – mapa strona 509. Francuzi wspierali Szkotów przeciw Anglikom. Wojna zakończyła się usunięciem Anglików z kontynentu (przebieg działań strona 510).

Francuzi po wojnie dążyli do likwidacji księstwa Burgundii. W 1477 r. posiadłości tego państwa podzielono między Francję, a Habsburgów, którzy zdobyli między innymi Niderlandy. W Anglii trwała wojna domowa 1455 – 1485. W wojnie Dwóch Róż zwyciężył Henryk VII Tudor.

W latach 1250 – 1273 w Cesarstwie Rzymskim Narodu Niemieckiego trwał kryzys zwany „wielkim bezkrólewem”. Zakończył go wybór Rudolfa I Habsburga na króla niemieckiego. Władca ten zdobył między innymi Austrię. Habsburgowie rywalizowali z Luksemburgami, którzy opanowali Czechy i bawarskimi Wittelsbachami. W 1346 r. królem niemieckim został Karol IV władca Czech. W 1356 r. doprowadził do przyjęcia Złotej bulli (tekst źródłowy 514 strona). Od końca XIII w. Habsburgowie walczyli ze szwajcarskimi góralami. Niezależność Konfederacji Szwajcarskiej uznał cesarz w 1499 r.

Od VIII w. trwały walki wojsk chrześcijańskich z muzułmanami na Półwyspie Pirenejskim. Wyznawcy islamu przegrali między innymi bitwę w 1212 r. Utrzymali tylko Grenadę, zdobytą w 1492 r., co zakończyło rekonkwistę. W 1497 r. Kastylia i Aragonia zawarły unie personalną, w wyniku której powstała Hiszpania